

ביום מלאת ימי נזרו", להחמיר על מי שנזר נזירות מפורשת ונטמא ביום מלאת שיינתן לו תורת נזיר, דהיינו נזירות נוספת כשיעור סתם נזירות שהיא שלשים יום.<sup>(17)</sup>

ואם נטמא ביום המאה ואחד, הרי זה סותר שלשים יום, ואף שהוא לאחר מלאת, גזרו חכמים ביום המאה ואחד אטו יום שלשים של סתם נזירות, וכשם שביום שלשים של סתם נזירות הרי זה סותר את כולו דהיינו שלשים יום, כך אם נטמא ביום המאה ואחד הרי הוא סותר שלשים יום.<sup>(18)</sup>

**רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שבעה,**

ככולו", כיון שמשמעות דבריו היא שיהיו שלמים.<sup>(15)</sup>

**הריני נזיר מאה יום:**

אם נטמא ביום המאה הרי זה סותר את הכל, שהרי לדעת חכמים אין מועיל "מקצת היום ככולו" לענין סתירה, והרי הוא בתוך ימי נזירותו וסותר את הכל.<sup>(16)</sup>

**רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שלשים יום,** ואף שלדעת רבי אליעזר אומרים "מקצת היום ככולו" אף לענין סתירה; רבי אליעזר לומד מן הכתוב "וזאת תורת הנזיר

ב. לפי דברי רבי אליעזר בנזירות של מאה יום, שוב נמצא דמה שסובר רבי אליעזר בנזירות מפורשת של שלשים יום שהוא סותר את הכל, אין זה רק משום שאמר "שלשים יום" דמשמע שלימין, אלא משום "תן לו תורת נזיר" דהיינו שלשים יום, והיינו "סותר הכל".

ג. כל מה שנתבאר בזה הוא לדעת רב מתנא. ולדעת בר פדא שאין אומרים כלל מקצת היום ככולו, ואם כן היות ומשך הנזירות היא מאה יום היה לנו לומר שיסתור את הכל כמו בנזירות מפורשת של שלשים יום שמודה בה רבי אליעזר שהוא סותר את הכל.

מכל מקום אינו סותר אלא שלשים יום מאותו מקרא ד"וזאת תורת הנזיר", שפסוק זה לדעת בר פדא בא להקל, שאם נטמא ביום מלאת, לא יסתור אלא שלשים יום, ולא את כל ימי הנזירות.

18. א. והוא הדין שאם נטמא ביום שלשים ואחד שהוא סותר שלשים יום, אטו נטמא ביום שלשים, נתבאר על פי תוספות לעיל בסוגיא, וראה מה שנתבאר שם בהערות על זה, ובדף יד ב ד"ה סותר כתבו, שביום שלשים ואחד אינו סותר.

לעיקר דין "מקצת היום ככולו" לענין הבאת קרבנות ותגלחת, מכל מקום סוברים הם שאין זה מועיל לענין סתירה, וכפי שנתבאר לעיל בהערה. ולשיטת בר פדא הטעם הוא משום שרבי אליעזר אינו גוזר להחשיב את יום השלשים בתוך ימי נזירותו, שהרי מן התורה אין הוא בתוך ימי נזירותו, וראה בזה בהערות בסוגיא לעיל על פיסקא זו.

15. א. ראה עוד בהבנת שיטת רבי אליעזר בזה בהערה בהמשך המשנה.

ב. לדעת בר פדא, דין זה פשוט הוא כי בנזירות מפורשת של שלשים יום נמשך זמן הנזירות שלשים יום, ולדעת בר פדא אין אומרים כלל "מקצת היום ככולו".

16. וכל שכן דלבר פדא שאין אומרים כלל מקצת היום ככולו, שהוא סותר את כולם, כך הוא לדעת התוספות.

17. א. אבל בנזירות סתם לא נאמר מקרא זה, ולכן סובר רבי אליעזר בנזירות סתם שאינו סותר אלא שבעה.